

Jeg tror på, at denne regering sammen med dem, som har foreslået det her, vil kunne finde et sæt spilleregler, som man kan overholde her. Vi tror faktisk så meget på det, at vi allerede for 3 år siden foreslog, at man skulle gå ind og gøre det. Men altså vi er tilhængere af det, og vi synes, det er godt at gå ind og få det sæt spilleregler.

Vi har også tilkendegivet, at vi er med på de andre initiativer, og derfor er det jo et problem, for jeg kan høre, at de forskellige ordførere ikke kan finde noget, som vi ikke skulle være med på. Men vi er ikke ultimative, det må jeg sige.

Derfor til hr. Ole M. Nielsen: Det er helt klart, at de nye værktøjer er dem, der er foreslået, og som vi nu skal til COP 6 og forhandle, og dem er vi sådan set tilhængere af.

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg skal nok svare ordførerne på deres indlæg efterhånden, og det er ikke det, jeg vil gøre nu. Men jeg er nødt til at rette nogle misforståelser i det, hr. Hans Christian Schmidt siger til Folketinget.

Venstre opstillede som regeringsparti målsætninger om 20 pct.s reduktion af CO₂ i 2005, Venstre har tilsluttet sig Kyoto-protokollen, Venstre har, hvis man stemmer for forslaget til vedtagelse i dag, også tilsluttet sig den linje, EU kører, og det har hr. Schmidt også bekræftet. Heri ligger, at man mindst skal opnå 50 pct. af sin reduktion ved hjemlige foranstaltninger. Jeg må også minde om, at Schlüterregeringens oprindelige plan om 20 pct.s reduktion i 2005 *alene* var baseret på hjemlige foranstaltninger.

Det er disse forpligtelser – som Venstre selv har stillet op, og som man har forpligtet sig til i gentagne dagsordener og vedtagelser – der også var baggrund for, at vi kunne lave en elreform-aftale på et godt, solidt, politisk bredt grundlag. Der er ingen grund til her i dag at forvirre billedet og prøve at løbe fra ting, man har sagt tidligere.

Formanden:

Så går vi til hr. Ebbe Kalnæs, men vi skal jo også have en afslutning på denne runde på et tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne spørge hr. Hans Christian Schmidt, om tanken om samarbejde, Joint Implementa-

tion, bygger på det, som vi hører mere og mere meget bredt her i salen, nemlig et miljømæssigt købmandskab, og ikke nødvendigvis som med en 20 pct.-vedtagelse under en borgerlig regering, som efter min bedste overbevisning satte målet efter begrebet »tænk på et tal, det skal helst være højt«. Der lå ikke så meget bagved, som der gør i dag, når vi laver noget.

Men det, det handler om, er, at vi ikke skal bruge hundrede millioner af kroner i Danmark for at få små reduktioner, hvis vi i Polen, i de baltiske lande i tæt samarbejde for de samme penge kunne fortrænge væsentlig mere CO₂, altså et miljømæssigt købmandskab, ganske almindelig fornuftig omgang, ikke noget med en gammel dags borgerlig miljøpolitik, der går på fortrængning, men en miljøpolitik, der går på at nå mål.

Formanden:

Hr. Ole M. Nielsen, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi må konstatere, som hr. Hans Christian Schmidt siger, at Venstre går ind for at bruge de nye værktøjer, også til at reducere den danske CO₂-udledning med de 100 pct. Altså den skal ikke ske herhjemme, den må gerne ske i udlandet. Og det er, som miljøministeren også gør opmærksom på, helt i modstrid med den oprindelige beslutning i 1988 af Schlüterregeringen.

Så siger hr. Schmidt også, at Venstre går ind for reduktion med 50 pct. – EU-beslutningen – og 50 pct. må ske i udlandet, for det har vi forpligtet os til i EU. Det vil altså sige, at ellers gik Venstre ikke ind for det? Så er det jo meget mere, der må ske i udlandet, må jeg konstatere. Er det korrekt?

Formanden:

Hr. Søren Kolstrup, og det er også sidste runde.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal også bare have hr. Hans Christian Schmidt til at bekræfte, at egentlig kan man ud fra hr. Hans Christian Schmidts synspunkt godt tænke sig, at den nationale forpligtelse opnår sin største effektivitet ved at ligge nede på f.eks. 10 pct., hvis man nu har nogle rigtig, rigtig gode fælles projekter med ulandene, og man kan sende f.eks. gensplejsede afgrøder derned, ikke?